

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. П., 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ангелина Бисеркова

при участието на секретаря Десислава Домусчиева
като разгледа докладваното от Ангелина Бисеркова Гражданско дело № 20201230100917 по описа за 2020 година

Производството е образувано по молба от А.В. Б., ЕГН ***** срещу Община П., представлявана от кмета Д.Б..

Ищецът сочи, че се е снабдил със заповед по чл.410 ГПК срещу Община П. за сумата от 1 549.68 /хиляда петстотин четиридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки/ лева, представляваща заплатена сума по фактура и Акт образец 19 от 17.02.2020 година – разходи за извършен ремонт на тротоар – публична общинска собственост, ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземането. Соци, че във връзка с постъпило от длъжника възражение за недължимост на вземането е уведомен от заповедния съд за възможността да предяви установителен иск за сумата по заповедта.

Ищцата сочи, че е съсобственик на недвижим имот с идентификатор 56126.602.3532.1.3., находящ се в гр.П., пл.“В.“ № 1. Твърди, че през месец октомври 2019 година били установени теч и влага в мазето на сградата. Твърди, че цялата външна стена била мокра, което подкопавало конструкцията на сградата, построена през 2004 г. Твърди, че в сутерена на сградата имало влага и мухъл.

Соци, че докато помещението било ползвано под наем от ОББ, наемателят като добър стопанин поискал експертно техническо становище, с цел да бъдат извършени строителни работи за отстраняване на проблема. Според автора на становището – проф. Б. П., една от причините за теча били чучурите и лошата тротоарна настилка. Соци, че част от конструкцията на чисто новите улуци на сградата били повредени вследствие на вандалска

проява. Към тях била включена тръба, която подкопавала новата конструкция.

Ищцата уведомила Община П. за експертното становище и за необходимостта от предприемане на действия за отстраняване на теча, като пряка последица от лошата тротоарна настилка-собственост на общината.

Твърди, че тротоарът и тротоарната настилка около сградата са публична общинска собственост /чл.3, ал.2, т.1 и чл.56, ал.2 от ЗОС; параграф 7, ал.1, т.4 от ДПР на ЗМСМА; чл.8, ал.3 и параграф 1, т.2 от Закона за пътищата/, поради което ответникът следва да полага нужната грижа по стопанисване на имуществото и поддържането му в изправно състояние /чл.11, ал.1 и ал.2 от ЗОС, чл.140 от Конституцията на РБългария, чл.31 от ЗП/.

Твърди, че в продължение на повече от два месеца ответникът не взел отношение по проблема, вследствие на което имотът на ищцата продължавал да търпи щети – наводнения, образуване и задържане на влага, разрушаване на стените, образуване на мухъл при всеки дъжд и сняг.

Поради бездействието на ответника ищцата предприела действия по ремонт на тротоара като наела „М.“ ООД, което извършило ремонт вътре в обекта, както и ремонт на дефектната тротоарна настилка отвън. Твърди, че по отношение на тротоара били извършени следните строителни работи : демонтаж на тротоарни плочки; разбиване на бетон стъпала и настилка; изкоп за подготовка на основата за унипаваж; полагане на циментова замазка за обръщане на наклона на улицата; полагане на нови тротоарни плочки 40/40; доставка и полагане на пясък унипаваж; доставка и полагане на унипаваж; натоварване и извозване на строителни отпадъци. Твърди, че за установяването, завършването и заплащането на описаните строителни работи бил съставен Акт образец 19 от 17.02.2020 година, както и фактура за сумата от 1 549.68 лева с ДДС. Ищцата сочи, че сама е заплатила сумата по фактурата.

С горното обосновава извод за наличие на състава, визиран в чл.49 във връзка с чл.45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/.

В случай, че съдът счете, че не е налице непозволено увреждане, претендира вземането по процесната фактура на основание предприета от ищцата работа, за която знае, че е чужда – на ответника, без да е натоварен, докато заинтересувания може да я поеме. Твърди, че ответникът е бил длъжен да предприеме спешни мерки и действия по ремонт и поддръжка на процесния тротоар, така че да бъде той приведен в изправно положение и годен за употреба в интерес на обществото. Твърди, че ответникът не е предприел посочените действия, поради което същите били извършени от ищцата, без да има задължение за това. Соци, че работата била управлявана и изпълнена от ищцата с грижата на добър стопанин и в интерес на общината като собственик на тротоара, като последният не се е противопоставил на ремонтните дейности.

В случай, че съдът счете, че не е налице непозволено увреждане и водене на чужда работа без пълномощие, претендира вземането по процесната фактура на основание неоснователно обогатяване в хипотезата на чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД. В тази връзка твърди, че между страните

не съществува и не е съществувала облигационна връзка, създаваща задължение за ищцата да ремонтира и покрие разходите по ремонта на имота на ответника. С посоченото обосновава позиция за изначална липа на основание за извършената от ищцата престация по организиране и заплащане на ремонтните действия, както и за неоснователно обогатяване на ответника със сумата по фактурата.

В случай, че съдът счете, че не е налице непозволено увреждане, водене на чужда работа без пълномощие и неоснователно обогатяване в хипотезата на чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД, претендира вземането по процесната фактура на основание неоснователно обогатяване в хипотезата на чл.59 ЗЗД. В тази връзка твърди, че ответникът се е обогатил със сумата, заплатена от ищцата по процесната фактура.

Ищецът претендира присъждане на сторените в заповедното и исковото производства разноси.

Иска се от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата, за която е издадена заповед № 1358/10.06.2020 година по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 413/2020 година по описа на РС-П., а именно сумата от 1 549.68 /хиляда петстотин четиридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки/ лева, представляваща заплатена сума по фактура и Акт образец 19 от 17.02.2020 година – разходи за извършен ремонт на тротоар – публична общинска собственост, ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът представя писмени доказателства, препис от исковата молба и доказателствата за насрещната страна, документ за платена държавна такса.

Препис от исковата молба, ведно с доказателствата и препис от разпореждане по чл.131 ГПК са надлежно връчени на ответника, който в законоустановения срок депозира писмен отговор с препис за ищеца.

Към делото е приложено ч.гр.д № 413/2020 година по описа на РС-П., от което се установява, че ищецът е заявителят, а ответникът е длъжникът срещу когото е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК № 1358/10.06.2020 година, за сумата от 1 549.68 /хиляда петстотин четиридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки/ лева, представляваща разходи, сторени от заявителя във връзка с ремонт, извършен от същата на част от тротоар – общинска собственост, находящ се пред недвижим имот с идентификатор 56126.602.3532.1.3. в гр.П., пл.“В.“ № 1. Следва, че предмет на предявения иск е сумата, за която е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК № 1358/10.06.2020 година. Установява се и обстоятелството, че препис от заповедта е надлежно връчен на длъжника, който в законоустановения срок е депозирал възражение вх. № 2655/14.07.2020 година срещу издадената заповед. В тази връзка и на основание чл.415, ал.1, т.1 ГПК до заявителя е изпратено съобщение, че може да предяви установителен иск за вземането по заповедта за изпълнение. В указания едномесечен срок заявителят депозира исковата молба, въз основа на която е образувано делото.

В законоустановения срок ответникът депозира писмен отговор, с който заявява становище за допустимост и неоснователност на предявената претенция. Оспорва всички изложени в исковата молба твърдения и доводи. Сочи, че представените с исковата молба писмени доказателства не установяват местоположението на извършения ремонт, както и че сочат на различни от описаните в исковата молба обстоятелства. Твърди, че в Община П. не е постъпвало искане от ищцата за извършване на ремонт на тротоара. Сочи за постъпили писма от ищцата, с искане за : отстраняване на чучури или поставяне на улуци; съгласие на Общината за извършване на ремонта. Сочи, че ответникът е дал исканото от ищцата съгласие. Въз основа на данните в приложеното към исковата молба експертно техническо становище прави извод, че повредената в случая тротоарна настилка е резултат от действия на трети лица – при монтиране на електро табло и от действия на ищцата – при изпълнение на водосточната тръба на нейната сграда. Ответникът оспорва представения с исковата молба Акт образец 19 като твърди, че е некоректно съставен и не съответства на обстоятелствата, сочени в исковата молба и в останалите документи. Оспорва съдържанието на процесната фактура като сочи, че същата не съдържа задължителни реквизити – номер и дата на издаване; данни за издателя и печат на фирмата -издател; липсва подпис на получателя на услугата. Оспорва представеното от ищцата платежно нареждане. Счита за ирелевантни в казуса цитираните в исковата молба правни норми. Сочи, че улиците в района на пл. “В.” гр. П. са публична общинска собственост, но на различно от твърдяното от ищцата, правно основание. С изложеното обосновава становище за неоснователност на ищцовата теза за наличие на хипотезата, уредена в чл.49 във връзка с чл.45 ЗЗД. Твърди, че като собственик на улиците, част от които са и тротоарите към тях, отговорно ги поддържа в добро състояние. Сочи договор № BG161PO001/1.4-02/2008/014- S-1. Обосновава становище за неоснователност на ищцовата теза за наличие на хипотезата, уредена в чл.60 и чл.61 ЗЗД. В тази връзка твърди, че в изложението на исковата молба липсват твърдения за извършени в случая от ищцата действия по водене на чужда работа без пълномощие. Оспорва тезата на ищцата за наличие на хипотезата на чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД. В тази връзка твърди, че в изложението на исковата молба липсват твърдения за облигационна обвързаност между страните, по силата на което за ищцата е възникнало задължение да извърши твърдения ремонт, респективно да заплати разходите за ремонта. Оспорва като неоснователна тезата на ищцата за наличие на хипотезата на чл.59 ЗЗД. В тази връзка твърди, че в исковата молба се съдържа единствено посочената правна квалификация като липсват фактически твърдения за осъществен фактически състав съгласно цитираната правна норма. С горното обосновава искане за отхвърляне на предявения иск като неоснователен и недоказан. Претендира съдебни разноски.

В съдебно заседание ищцата се явява лично и с договорен представител. Поддържа предявените искове. Сочат доказателства. По същество на делото пледират за уважаване на иска като доказан и основателен. Страната представя списък по чл.80 ГПК.

В съдебно заседание за ответника се явява юрисконсулт, който поддържа доводите и възраженията, сторени с писмения отговор. Сочи доказателства. По същество пледира за

отхвърляне на иска като неоснователен. Претендира съдебни разноски, съгласно списък по чл.80 ГПК.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, а събраните писмени доказателства установиха по категоричен начин, че на 12.05.2020 г. ищцата е депозирала заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу Община П., за сумата от 1 549.68 лева, представляваща стойността на ремонт, извършен от заявителя, на част от тротоар-общинска собственост, находящ се пред недвижим имот с идентификатор 56126.602.3532.1.3. в гр.П., пл.“В.“ №1, който ремонт е бил завършен към 17.02.2020 г. и се изразява в : демонтаж на тротоарни плочки /10 кв.м./; разбиване на бетонови стъпала и настилка /1.5 куб.м./; изкоп за подготовка на основата за унипаваж 2 Т 200/160/60 /10 кв.м./; полагане на циментова замазка за обръщане на наклона към улицата /1.7 куб.м./; полагане на нови тротоарни плочки /10 кв.м./; доставка и полагане на пясък за унипаваж 2 Т 200/160/60 /1.2 куб.м./; доставка и полагане на унипаваж 2 Т 200/160/60 /12 кв.м./; натоварване и извозване на строителни отпадъци /2 курса/. Съдът е счел заявлението за допустимо и основателно като е издал Заповед № 1358/10.06.2020 г. за претендираната сума. Препис от заповедта е връчен на длъжника на 15.06.2020 г., който на 14.07.2020 г. /в законоустановения срок/ е депозирал възражение по чл.414 ГПК, с което е оспорил съществуването на вземането по заповедта за изпълнение. В изпълнение на съдебни указания /разпореждане от 15.07.2020 г., съобщено на заявителя на 03.08.2020 г./ по реда на чл.415, ал.1, т.1 ГПК на 04.09.2020 г. ищцата е депозирала в съда исковата молба /с вх. № 3480, изпратена по пощата на 02.09.2020г., видно от пощенско клеймо/, въз основа на която е образувано настоящото производство.

Не се спори, а представените от ищцата писмени доказателства - нотариален акт № 85/2012 г., схема № 12458/10.07.2012 г., удостоверение за наследници № 329/06.03.2020 г., удостоверение за наследници № 1224/11.11.2019 г., неоспорени от ответника, и необорени от останалите доказателства по делото, установиха по несъмнен начин, че ищцата е съсобственик на недвижим имот, представляващи на недвижим имот, представляващи самостоятелни обекти в многофамилна жилищна сграда с идентификатор 56126.602.3532.1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.П., с административен адрес гр.П., пл.“В.“ № 2.

Установи се по делото, че във връзка с писмо № ПЧ-64-00-144817.01.2020 г., подадено от ищцата до РДНСК- Благоевград, кметът на община П. е издал заповед № I –с-11/22.01.2020 г., с която е назначил комисия, която да извърши оглед на имот с идентификатор 56126.602.3532 по ККР на гр.П., собственост на наследниците на С.Б. Б., с цел установяване състоянието на имота и необходимостта от ремонтни и възстановителни дейности за поправянето му. Заповедта е връчена на наследниците на С.Б. Б..

Не се спори, а събраните по делото доказателства установиха по несъмнен начин, че във връзка с горесцитираната заповед, на 17.02.2020 г. назначената от кмета на общината комисия е посетила процесния имот, извършила е оглед на жилищна сграда № 1

/собственост на наследници на С.Б. Б./ и жилищна сграда № 2 /собственост на В.В.Д./, при което е установено: 1. В помещение –мазе, разположено в югозападната част на сграда № 1, външната стена по южната фасада на сграда № 1, граничеща с тротоара, е с голямо петно от теч; 2. Тротоарната настилка, граничеща с компрометираната стена в мазето под банковия офис, е наскоро подменяна, но не са запълнени добре фугите между тротоарните плочки, което е причина за просмукване на дъждовни води; 3. Съседната, разположена на калкан сграда № 2, е без изпълнени вертикални водосточни тръби по южната фасада и водата се стича директно от водосточни хоризонтални отклонения от покрива върху тротоара; 4. На същото място в западната част по южната фасада на сграда № 1 е изпълнена вертикална водосточна тръба, която е заустена към хоризонталната сградна канализация /протокол от 17.02.2020 г., неоспорен от ищеца, и необорен от останалите доказателства по делото/. Комисията е посочила като възможна причина за образувалия се теч авария на водосточната тръба, в участъка в който е вкопана, преди включването ѝ в хоризонталната канализация. Поради факта, че водосточната тръба не е разкрита, не е установена авария на водосточната тръба.

С оглед на установеното на 17.02.2020 г. и с цел предотвратяване на постъпване на дъждовни води от покрива на строеж /сграда № 2/ Комисията е дала следните предписания: 1. Водосточни тръби ф100 по фасадата, като същите бъдат отводнени към съществуващата асфалтова настилка по ул.“Братя Миладинови“ така че дъждовните води от покрива да не постъпват към тротоарната настилка; 2. Разкриване вкопаната водосточна тръба на сграда № 1 до мястото на включването към хоризонталната канализация за установяване наличието на авария; 3. Полагане на външна хидроизолация и уплътняване на фугите на тротоарните плочки за предотвратяване просмукване на дъждовни води по южната стена на сграда № 1.

Препис от Констативен протокол от 17.02.2020 г. е връчен на собствениците на сградите, за сведение и изпълнение на дадените предписания.

Установи се по несъмнен начин по делото, че през месец октомври 2019 г. в мазето на процесната жилищна сграда /собственост на наследниците на Светлана Б./ е имало теч и наводнение. В тази връзка „ОББ“, клон П. като ползвател на помещение в сградата към онзи момент, е възложил на „Университет по архитектура, строителство и геодезия-Център за научни изследвания и проектиране“ ЕООД, да анализира причините за появата на експлоатационните проблеми. В тази връзка било изготвено експертно становище /лист 18-26 в делото/, съгласно което при наличието на градска инфраструктура около сградата, появилите се експлоатационни неблагоприятия по южната периметрова граница на сградата, е възможно единствено да се появят през компрометирани зони в тротоарните настилки, през които водите трайно филтрират в дълбочина покрай стоманобетоновите сутеренни стени на сградата. При огледа, извършен във връзка с възложеното експертно становище, е установено, че противно на установените нормативни изисквания, водите от покрива на съседната на обследваната сграда, не се отвеждат с вертикална тръбна система от водосточни тръби, а се изливат през покривен улук директно върху тротоарната настилка. При установения наклон на улицата и тротоарната настилка, тези атмосферни води сериозно

подхранват притока на вода към сутеренната част на обследваната сграда и създават предпоставки за проникването ѝ в дълбочина. Установени са три участъка, където е възможно атмосферните води да филтрират към сутеренните стени на сградата. Първият е свързан с наличието на разпробита водосточна тръба. Вторият е свързан с разположено върху фасадата на сградата табло на електропреносната система, което е монтирано върху периметрови бетонови стени, между които съществува понижаване от нивото на настилка до дълбочина до 20-25 см с цел провеждане на отделните кабели. Третият проблемен участък се явява нарушаване на водоплътността на тротоарната настилка в зоната на водосточната тръба на сградата. При оглед около монтираното електро табло, е установено, че около наличната в тази зона водосточна тръба са натрупани голямо количество отпадъци, включително от втвърден бетон и разтвор, които възпрепятстват правилното отвеждане на атмосферните води и насочват водата директно в зоната под конструкцията на таблото. Във водосточната тръба, разположена в непосредствена близост до таблото, непланово е заустена канализационна тръба, връзката е изпълнена абсолютно неправилно, като за целта водосточната тръба е пробита, а в получения отвор е поставена канализационна тръба без да е извършено необходимото херметизиране на отвора. Водосточната тръба е изкривена, което намалява напречното сечение и влошава способността ѝ безпрепятствено да отвежда дъждовните води. Всичко това при интензивен дъжд насочва атмосферните води, които се движат по водосточната тръба, да се изливат през разпробития отвор и по този начин да оводняват директно зоната под монтираното електро табло. Под монтираното табло е установено, че ваната под него навлиза на дълбочина 20-25 см под нивото на настилка и представлява естествен резервоар за акумулиране на атмосферни води, особено при по-силни дъждове. Установени са следи от проливи на вода и в зоната около стеничките под таблото. Установено е, че по сутеренната стена в този участък не е изпълнявана хидроизолация при основното строителство. Около втората водосточна тръба е установено, че тротоарната настилка е разрушена в участък с размери 20/20 см. Атмосферните води, движещи се по повърхността на тротоарната настилка, проникват в тази зона и се задържат там продължително, което е установено и по време на самия оглед. По този начин се благоприятства оводняването на почвените слоеве в дълбочина, в близост до сутеренната стена.

Представените от ищцата документи, представляващи кореспонденция във връзка със заявена пред ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД щета, съдът счита за неотносими към предмета на делото, поради което не ги обсъжда.

По делото са събрани гласни доказателства –показанията на свидетелите М. П. /б.р./ и В.С. /б.пр./. Показанията на свидетеля П. не съдържат данни относно състоянието на тротоарната настилка преди извършване на процесния ремонт, поради което съдът счита същите за неотносими по делото. В показанията на свидетелката С. се сочи: „...След като извършиха ремонта започнах да ползвам тротоара. Преди това не съм го ползвала, а го обикалях, защото имаше прагове, не беше така равен, както е в момента, и когато валише дъжд от височината на съседната сграда като водопад се изливаше водата. Вследствие на тази вода

имаше увредени плочки, също плочки които се клатеха, имаше също и липсващи плочки... От тази вода през зимата беше ледена пързалка....ремонтът, който се извърши...се изразяваше в изравняване на тротоара, тези прагове вече ги няма и се сложиха нови плочки...където са шкафовете за електромерите имаше високо стъпало...стъпало имаше пред таблото, поставено от „ЧЕЗ“ с електромери...намираше се на тротоара точно под таблото с електромери на „ЧЕЗ“. Фирмата на З. при извършване на ремонта премахна това стъпало.“ Съдът кредитира показанията на свидетелката С. тъй като същите намират опора в останалия кредитиран от съда доказателствен материал, и по-конкретно данните в становище, изготвено от „Университет по архитектура, строителство и геодезия-Център за научни изследвания и проектиране“ ЕООД.

От приобщените към доказателствата по делото комплексни съдебно –техническа и оценителна заключения /основно и допълнително/, които съдът изцяло кредитира с доверие като компетентни, обективни, отговарящи на поставените задачи и необорени от останалите доказателства по делото, се установи :

Вида ремонтни работи, извършени в периода 2019г.-2020 г. на процесния тротоар : видими: демонтаж на тротоарни плочки на площ от 21 кв.м. и полагане на два вида тротоарни настилки; скрити видове работа /отчетени съгласно Акт обр. № 19/17.02.2020 г./: разбиване на бетон с обем 1.50 куб.м; изкоп за подготовка на основата на унипаважа 10 кв.м.; полагане на циментова замазка под плочки за обръщане на наклона към улицата 1.70 куб.м.; полагане на пясък за унипаваж 1.20 куб.м.; натоварване и извозване на строителни отпадъци -два курса;

Стойността на извършените ремонтни работи е 1 513.08 лева с ДДС;

Извършените ремонтни работи са били наложителни;

Ремонтните работи са извършени на тротоара пред южната фасада на жилищна сграда с идентификатор 56126.602.3532.1 по КKKP на гр.П., като ремонтирани са 21 кв.м. от северния тротоар на ул.“Александър Стамболийски“ гр.П., находящ се срещу читалищната сграда в града ;

При съпоставка на описаните в Акт обр.19 /17.02.2020 г. и установените на място ремонтни работи вещото лице е установило: настилка с тротоарни плочки 40/40 см. -9 кв.м., при посочени в Акт обр. № 19 10 кв.м.; ремонтиран тротоар с унипаваж 2Т 200/160/60 мм – 12 кв.м., при посочени в акта 12 кв.м. Останалите скрити по своя характер ремонтни работи не са съпоставени с описаните в Акт обр.19 поради обективна невъзможност;

Вещото лице е определило като добро качеството на извършения през 2019г.-2020 г. ремонт на процесната тротоарна настилка;

Стойността на ремонтираната площ от процесния тротоар, в състоянието непосредствено преди ремонтните дейности, извършени през 2019г.-2020 г., и начисляване на амортизацията за период от 10 г. възлиза на 266.11 лева.

Стойността на ремонтните работи извършени на процесния тротоар през 2019г.-2020 г. по средни пазарни цени на ремонтни дейности на тротоарна настилка за периода 2019г.-2020 г. възлизат на 1 553.71 лева.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Основен принцип в правото е, че всеки носи отговорност само за себе си и за своите деяния. Този принцип е без отклонения относно наказателната отговорност. Що се отнася до гражданската отговорност, по общо правило всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму /чл.45 от ЗЗД. Законът допуска отклонение от посоченото правило: този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа /чл.49 ЗЗД/. Отговорността по чл.49 ЗЗД по своята правна същност е различна от договорната и деликтната отговорност. Тази отговорност е такава за чуждо противоправно виновно деяние, с което е причинена вреда на пострадалия. В този случай лицето, което възлага на друго лице някаква работа, не върши нищо непозволено. Има се предвид възлагане на работа, позволена от закона. Ако се налага нещо непозволено от закона, тогава възлагащият би бил съучастник с прекия извършител и отговорността би имала правното си основание в чл.45 ЗЗД във връзка с чл.53 ЗЗД, а не в чл.49 от същия закон. Следователно това, което той /възложилият работата/ е извършил /възлагането на друго лице на някаква работа/ не е граждански деликт и не може да се търси вина у възлагащия работата. В този смисъл отговорността по чл.49 ЗЗД има обезпечително –гаранционна функция; тя не произтича от вината на възложилия работата и затова няма място за презумптивна виновност и за нейното опровергаване. Отговорността по чл.49 ЗЗД настъпва след като натовареното лице при или по повод изпълнението на възложената му работа причини виновно вреди на пострадалия. А това означава, че за да възникне отговорността по чл.49 ЗЗД е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки: вреди, причинени на пострадалия; вредите да са причинени от лице, на което отговорният по чл.49 ЗЗД /ответникът/ е възложил работа; вредите да са причинени при или по повод изпълнението на работата, възложена от ответника; работникът/изпълнителят да има вина за причинените вреди. С други думи вина се търси у работника/изпълнителя, а не у този, който е възложил работата. И ако работникът/изпълнителят виновно е причинил вреди на трето лице /ищеца/, гражданската отговорност е налице всякога, макар той /възложителят/ да няма вина. Т.е. отговорността по чл.49 ЗЗД е за чужди виновни действия. Тя е предвидена от закона, за да обезпечи сигурното, лесно и бързо обезщетяване на пострадалия. Отговорният по чл.49 ЗЗД може успешно да се защитава, ако установи, че ищецът не е претърпял вреди или че тези вреди не са причинени от лицето, на което ответникът е възложил някаква работа, или че вредите не са причинени виновно от натовареното лице, или най-сетне, че не са извършени по повод или при изпълнение на работата. Текстът не съдържа презумпция за вина, за да се допуска оборването ѝ, както това изрично е уредено в чл.45, чл.47 и чл.48 ЗЗД. Границите на отговорността по чл.49 ЗЗД се определят от степента на вината на лицето, което е било натоварено да извърши определена работа, и от обстоятелството дали деянието е извършено при или по повод на възложената работа. Ако в процеса се установи, че натовареното лице е причинило вредата на пострадалия противоправно и виновно, и то при или по повод на възложената му работа, отговорността по чл.49 ЗЗД е всякога налице. Ако се установи, че натовареното лице е причинило вредата противоправно и виновно, но не при или по повод на възложената му работа, отговорността по този текст отпада. Тя няма да се осъществи и в случая, когато натовареното лице е действало правомерно. В случаите, когато пострадалият е допринесъл за настъпването на вредите, ще се приложи разпоредбата на чл.51, ал.2 ЗЗД / в този смисъл Постановление № 7/58 г. на Пленума на ВС/.

Съгласно установената съдебна практика съдът прави фактически и правни изводи по предмета на спора, като обсъжда поотделно и в съвкупност, по вътрешно убеждение, всички събрани доказателства, които са относими към казуса и допустими за установяване на съответните факти или обстоятелства според разпореденото от закона. Съгласно разпоредбата на чл.153 ГПК на доказване подлежат спорните факти от значение за решаване на делото и връзките между тях.

При предявен иск за присъждане на обезщетение за непозволено увреждане по чл.49 ЗЗД във вр. с чл.45 ЗЗД, когато ищецът поддържа, че е претърпял неимуществени/имуществени вреди вследствие на компрометирана тротоарна настилка, състоянието на тротоарното платно може да бъде установено с всички доказателствени средства, съставляващи източници на сведения за факти, които подлежат на доказване: документите – официални и частни, свидетелски показания, обясненията на страните в рамките на висящия процес, огледа, съдебната експертиза, веществените доказателства. Обективизираното в официалните свидетелстващи документи /например изготвен протокол от длъжностни лица на общината, съдържащо констатации относно състоянието на пътното платно/ се ползва с материална

доказателствена сила, а доказателствената сила на частните документи в процеса /относно вида и характера на вредите и тяхната и причинно следствената им връзка с деликта/ се преценява от съда по вътрешно убеждение и с оглед всички обстоятелства по делото. Обясненията на страната, дадени по делото като доказателствено средство, съответно поведението ѝ във връзка с обясненията, биват ценени, наред с всички доказателства по делото, като съдът излага мотиви кои факти следва да се считат за доказани при условията на чл.176 от ГПК. Когато съдът няма необходимите специални знания, поради което не би могъл да даде сам отговор на съответните въпроси, за които няма нужната квалификация и образование, той може да използва експертното становище на специалист в съответната област. Така може да бъде установено състоянието на пътната настилка. Състоянието на тротоарното платно може да се установи и със свидетелски показания / в този смисъл решение № 149/22.12.2020 г. по гр.д. № 736/2020 г. 4 г.о. ВКС/.

Съгласно чл.30, ал.3 от Закона за пътищата, организирането на дейността по изграждане/поддържане на тротоарите в границите на урбанизираните територии, предназначени за трайно задоволяване на обществени интереси от местно значение, определени от общинския съвет, е задължение на съответната община. Съгласно чл.11 от ЗОС съответната община задължение да управлява общинските имоти в интерес на населението съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин. Общините са длъжни да изпълняват възложените им правомощия, защото така те постигат целта на закона –добро управление на съответните общински процеси. Когато общината не предприеме предписаното от закона действие, или го предприеме без да положи дължимата грижа и от това настъпят вреди, тя дължи обезщетение.

Имайки предвид горното, съдът намира предявения главен иск с правно основание чл.49 във вр.с чл.45 от ЗЗД за недоказан и неоснователен и като такъв следва да го отхвърли.

Събраните по делото писмени и гласни доказателства установиха по несъмнен начин факта на наличие на компрометиране на процесната тротоарна настилка непосредствено преди извършване на процесните ремонтни работи /възложени от ищцата на трето лице/. Безспорно се доказва, че това компрометиране на настилка е резултат от: поставена в нарушение на установените нормативни изисквания, водосточна тръба на сграда № 1 /на калкан с процесната/ имащо за последица изливане на дъждовните води през покривен улук директно върху тротоарната настилка; поставяне на табло на електропреносната система в нарушение на установените нормативни правила, което е създавало предпоставки за неправилно отвеждане на атмосферните води и насочване на водата директно в зоната под конструкцията на таблото; разпробита водосточна тръба, непланово заустена, разположена в непосредствена близост до таблото, при което връзката е изпълнена абсолютно неправилно, в получения отвор е поставена канализационна тръба без да е извършено необходимото херметизиране на отвора -водосточната тръба е изкривена, което намалява напречното сечение и влошава способността ѝ безпрепятствено да отвежда дъждовните води, т.е. на виновно поведение на собствениците на двете жилищни сгради /№ 1 и №2, построени на калкан/. Поради което съдът счита за неоснователно ищцовото твърдение, че извършените от ищцата ремонтни дейности с цел поправяне на повредите на тротоарната настилка са предприети във връзка с виновно поведение на лицето, на което Община П. е възложила поставянето, респективно поддържането на тротоарната настилка. Ето защо съдът счита за недоказана претенцията на ищцата да се признае за установено, че ответникът ѝ дължи обезщетение, равняващо се на разходите, които първата е сторила за поправяне на тези дефекти, на основание чл.49 във вр. с чл.45 ЗЗД, поради което следва да я отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото по главния иск, съдът следва да разгледа в поредността, заявена от ищцата, предявените при условията на евентуалност установителни искове.

Безспорно се установи по делото, че към момента на възлагане от ищцата на третото лице-изпълнител, извършване на ремонтни дейности с цел отстраняване на компрометираната тротоарна настилка, първата е имала знание за причините, довели до разрушаването на настилка, които са посочени в становището, изготвено от „Университет по архитектура, строителство и геодезия-Център за научни изследвания и проектиране“ ЕООД и Констативен протокол от 17.02.2020 г. В тази връзка съдът счита, че ремонтните дейности са извършени от ищцата със съзнанието, че отстранява повреди на чужда вещ /собственост на ответника/, които повреди са резултат от неправилно експлоатиране на двете процесни жилищни сгради, т.е. със съзнанието, че поправя причинени от свое виновно поведение имуществени вреди. Ето защо съдът счита за неоснователна предявената с правно основание

чл.60-61 ЗЗД претенция и като такава следва да я отхвърли.

Доколкото по делото не се доказва неоснователно разместване на имущественото благо на стойност 1 549.68 лева, представляваща равностойността на извършените от ищцата ремонтни дейности по отношение на процесната тротоарна настилка, съдът счита за недоказани и неоснователни и установителните претенции за неоснователно обогатяване, поради което следва да ги отхвърли като такива.

С оглед изхода на делото на ищцата не се дължат съдебни разноски в заповедното и исковото производство. Същевременно и на основание чл.78, ал.3 във вр. с ал.8 от ГПК съдът следва да осъди ищеца да заплати на ответника своевременно претендираните и доказани разноски в исковото производство в размер на 550.00 лева, от които 150 лева юрисконсултско възнаграждение и 400 лева заплатено възнаграждение на експерт.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като **НЕОСНОВАТЕЛНИ** предявените при условията на обективно евентуално съединяване установителни претенции с правно основание чл.49 във връзка с чл.45 от Закона за задълженията и договорите, чл.60-61 от Закона за задълженията и договорите, чл.55, ал.1, пр.1 и чл.59 от Закона за задълженията и договорите, от А. В. Б., ЕГН *****, гр.С., ж.к. "С.", ул."Д." /421-ва/ № 3, ет.5, ап.19 срещу Община П., представлявана от кмета Д.Б. за вземането, за което е издадена заповед № 1358/10.06.2020 година по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 413/2020 година по описа на РС-П., а именно сумата от 1 549.68 /хиляда петстотин четиридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки/ лева, представляваща заплатена сума по фактура и Акт образец 19 от 17.02.2020 година – разходи за извършен ремонт на тротоар – публична общинска собственост, ведно със законната лихва върху главницата от датата на постъпване на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА А. В. Б., ЕГН *****, гр.С., ж.к. "С.", ул."Д." /421-ва/ № 3, ет.5, ап.19 да заплати на Община П., представлявана от кмета Д.Б. съдебни разноски в исковото производство в размер на **550 /петстотин и петдесет/ лева**.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-гр.Благоевград в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____